

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/106/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616202732
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5616202732.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeného splnomocneným zástupcom URBÁNI & Partners s. r. o., so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, proti žalovanej O. C., nar. X. X. XXXX, trvale bytom D. P., F., T. XXXX/X, v spore o zaplatenie 309 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 118,29 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 118,29 eura od 3. 10. 2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovanej s a p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 23,4 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenu Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 13. 4. 2016, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 309 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne, od 3. 10. 2014 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že so žalovanou uzavrel zmluvu číslo A7702008, na základe ktorej jej vypožičal SIM kartu, ktorej bolo pridelené účastnícke číslo. Žalovaná mu nezaplatila cenu poskytnutých služieb za obdobie od 5/2014 do 6/2014 vo výške 118,29 eura. Okrem nároku na zaplatenie ceny za poskytnuté služby sa domáhal aj nároku na náhradu škody vo výške 190,71 eura, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie zn. Orange Reyo. Škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, teda predstavuje škodu, ktorú mu žalovaná spôsobila tým, že získala mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Pokusom o pokonávku zo dňa 18. 9. 2014 žalovanej oznámil sumu neuhradených faktúr a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie. Úrok z omeškania si uplatňuje dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie, uvedeným v pokuse o pokonávku.

2. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 27. 6. 2016, č. k. 10C/106/2016-51, ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 118,29 eura (cenu za poskytnuté služby), spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 118,29 eura od 3. 10. 2014 do zaplatenia, vo zvyšnej časti (náhrady škody) žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Proti uvedenému rozsudku podala žalovaná odvolanie, v ktorom uviedla, že o súdnom konaní nemala žiadnu vedomosť a jediným dokumentom, ktorý jej bol v rámci konania doručený, bol rozsudok, čím jej bolo odňaté právo na spravodlivé súdne konanie, keďže sa ku žalobe nemohla vyjadriť. Poukázala na to, že v čase podpisu zmluvy pracovala ako opatrovatelka a otec dieťaťa, ktoré opatrovala, jej mal povedať, že jej kúpi mobil, ktorý bude platiť. Navštívili spolu predajňu Orange, ona si vybrala mobilný telefón. Nevie, či už v tom

čase mala 18 rokov, v zmluve je však uvedený dátum pripadajúci na jej 18. narodeniny. V čase podpisu zmluvy nevedela, že na základe zmluvy bude povinná platiť faktúry, keďže otec dieťaťa, o ktoré sa starala, jej tvrdil, že mobilný telefón kupuje on a bude ho platiť, čím ju uviedol do omylu. Telefón používala minimálne, zobral si ho otec dieťaťa, o ktoré sa starala. Od žalobcu žiadne faktúry, ani upomienky nedostala, inak by bola celú vec začala riešiť už skôr. Je nezamestnaná a žalovanú sumu nemá z čoho zaplatiť. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že tvrdenia žalovanej považuje za účelové, vykonané s cieľom vyhnúť sa zaplateniu dlžnej sumy. V čase podpisu zmluvy o poskytovaní verejných služieb bola žalovaná plne spôsobilá na právne úkony. Faktúry aj pokus o pokonávku žalovanej zaslal na adresu, ktorú uviedla v zmluve o poskytovaní verejných služieb a dodatku k zmluve ako aj v podanom odvolaní. Navrhol odvolaním napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

3. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením zo dňa 19. 12. 2017, č. k. 11Co/274/2017-82, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 118,29 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 118,29 eura od 3. 10. 2014 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania zrušil a v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v súdnej veci nedošlo k účinnému doručeniu žaloby žalovanej. Úlohou súdu prvej inštancie preto bude vec v zrušenom rozsahu opätovne prejednať, za dodržania princípov a zásad vyplývajúcich z Civilného sporového poriadku a umožniť tak žalovanej uplatnenie procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva. Základom bude predovšetkým riadne doručenie žaloby, jej príloh a poučení žalovanej, podľa platného Civilného sporového poriadku. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude vysporiadať sa aj s hmotnoprávnymi námietkami žalovanej, uvedenými v odvolaní.

4. V súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým bol súd prvej inštancie, v zmysle zákonného ustanovenia § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, v ďalšom konaní viazaný, súd uznesením zo dňa 16. 3. 2018 vyzval žalovanú, aby sa v lehote desiatich dní od doručenia uznesenia vyjadrila, v súlade so zákonným ustanovením § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ku žalobe, ktorá jej bola doručená dňa 5. 12. 2016. Súčasne žalovanú poučil o jej procesných právach a povinnostiach. Žalovaná prevzala uvedené uznesenie, spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach, dňa 4. 6. 2018. Žalovaná nevyužila svoje procesné právo v zmysle zákonného ustanovenia § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku a ku podanej žalobe sa v súdom určenej lehote, ani do vyhlásenia rozsudku, nevyjadrila.

5. V súlade so zákonným ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti žalovanej, ktorej bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené, a to fikciou doručenia podľa § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku tak na adresu trvalého bydliska evidovanú v Registri obyvateľov SR ako aj na adresu na doručovanie oznámenú žalovanou v podanom odvolaní. Predvolanie na pojednávanie, doručované na adresu trvalého bydliska žalovanej evidovanú v Registri obyvateľov SR (D. P., T. XXXX/X), sa vrátilo súdu nedoručené dňa 26. 7. 2018, s poznámkou „adresát je neznámy“. Predvolanie na pojednávanie, doručované žalovanej na adresu označenú žalovanou ako adresa na doručovanie (W., P. XX), sa vrátilo súdu nedoručené dňa 17. 8. 2018, s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Následne sa súd pokúsil doručiť žalovanej predvolanie na pojednávanie na adresu na doručovanie aj prostredníctvom polície. Obvodné oddelenie PZ Bratislava Staré Mesto - západ súdu oznámilo, že sa skontakovali s majiteľkou rodinného domu a jej vnučkou, ktoré uviedli, že na adrese P. XX, W., sa žalovaná nikdy nezdržiavala. Žalovaná svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila včas a dôležitými dôvodmi.

6. Na pojednávaní splnomocnený zástupca žalobcu na podanej žalobe trval.

7. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca ako poskytovateľ elektronických komunikačných služieb a žalovaná ako účastník uzatvorili dňa 5. 5. 2014 o 12:42 hod. zmluvu o poskytovaní verejných služieb číslo A7702008, podľa § 44 zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. V zmluve si dojednali poskytnutie účastníckeho programu „Panter 40 eur“ a služieb Bonusová služba: TV v mobile, CLIP, Prístup k internetu. Dňa 5. 5. 2014 uzatvorili účastníci dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb, v ktorom si dojednali predaj koncového telekomunikačného zariadenia zn. Orange Reyo za cenu 1 euro a záväzok žalovanej ako účastníka zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov. Taktiež si dojednali povinnosť žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 199 eur, v prípade

porušenia niektorých zmluvných povinností, najmä nezaplatenia ceny za poskytnuté služby riadne a včas, porušenia povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a vykonania úkonu smerujúceho k ukončeniu zmluvného vzťahu pred uplynutím doby viazanosti. Žalobca vystavil žalovanej za poskytnuté služby na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb faktúry čísla: 2239885377 vo výške 59,47 eura, splatná dňa 30. 5. 2014, za služby poskytnuté v období od 7. 5. 2014 do 12. 6. 2014 a za aktivačný poplatok za prechod z Primy, individuálne dojednaný v dodatku k zmluve a 2243687689 vo výške 58,82 eura, splatná dňa 30. 6. 2014, za služby poskytnuté v období od 13. 6. 2014 do 12. 7. 2014.

9. Podľa článku 6. 2. písm. b) Všeobecných podmienok okrem povinností upravených v týchto Všeobecných podmienkach je účastník povinný platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka, ako aj cenu za iné služby až na základe predloženia faktúry v súlade s ustanovením článku 11 bod 11. 8 týchto Všeobecných podmienok.

10. Dňa 18. 9. 2014 vyzval žalobca žalovanú na úhradu dlhu v celkovej výške 118,29 eura za služby, vo výške 199 eur z titulu zmluvnej pokuty/náhrady škody a 10 eur za vymáhanie, do 2. 10. 2014.

11. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

12. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojsť len v písomnej forme.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba B. I. W. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Podľa § 8 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spôsobilosť fyzickej osoby vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti (spôsobilosť na právne úkony) vzniká v plnom rozsahu plnoletosťou.

20. Podľa § 8 ods. 2 Občianskeho zákonníka, plnoletosť sa nadobúda dovŕšením osemnásteho roku. Pred dosiahnutím tohto veku sa plnoletosť nadobúda len uzavretím manželstva. Takto nadobudnutá plnoletosť sa nestráca ani zánikom manželstva ani vyhlásením manželstva za neplatné.

21. Podľa § 38 ods. 1 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, pokiaľ ten, kto ho urobil, nemá spôsobilosť na právne úkony.

22. Podľa § 49a Občianskeho zákonníka, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútku nerobí právny úkon neplatným.

23. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobe žalobcu v časti, ktorá zostala predmetom sporu, t. j. o zaplatenie 118,29 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 118,29 eura od 3. 10. 2014 do zaplatenia (keďže rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 27. 6. 2016 nadobudol v časti, v ktorej bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, právoplatnosť), v celom rozsahu vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej dôvodnosť. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovanou zmluvu o poskytovaní verejných služieb v zmysle § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, v ktorej sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanej a žalovaná sa zaviazala využívať účastnícky program Panter 40 eur. Medzi žalobcom a žalovanou vznikol spotrebiteľský právny vzťah, nakoľko zmluva o poskytovaní verejných služieb bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, keďže žalobca konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná, naopak, pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovanej v zmluve. Žalovaná v podanom odvolaní proti rozsudku spochybnila platnosť zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a to z dôvodu veku pri podpise zmluvy, teda možnej existencie nespôsobilosti na právne úkony v čase vzniku zmluvy ako aj z dôvodu možného omylu pri uzatváraní zmluvy. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že zmluva o poskytovaní verejných služieb bola medzi žalobcom a žalovanou uzavretá platne.

24. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, je právny úkon prejav vôle, smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Aby právny úkon vyvolal následky, ku ktorým má smerovať, je nevyhnutné, aby spĺňal všetky zákonom stanovené náležitosti. Náležitosťami právneho úkonu sú náležitosti v osobe, vôli, prejave vôle, pomere vôle a prejavu a predmete. Jedným z najčastejších právnych úkonov je zmluva, ktorá predstavuje právny úkon, vznikajúci na základe dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán. Právny úkon je platný, ak osoba, ktorá ho robí, je spôsobilá na právne úkony. Spôsobilosť fyzickej osoby vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti (spôsobilosť na právne úkony) vzniká v plnom rozsahu plnoletosťou, ktorá sa zásadne nadobúda dovŕšením osemnásteho roku. Podľa ustálenej súdnej praxe (napr. R 30/1988), fyzická osoba dovŕšuje osemnásť rokov veku začiatkom, t. j. o 00.00 hodine, toho dňa, ktorý sa svojím číslom a mesiacom zhoduje s dňom, kedy sa pred osemnástimi rokmi narodila. Z predloženej zmluvy o poskytovaní verejných služieb mal súd preukázané, že bola medzi stranami sporu uzavretá dňa 5. 5. 2014 o 12.42 hodine. Keďže žalovaná sa narodila dňa 5. 5. 1996, o 00.00 hodine dňa 5. 5. 2014 dovŕšila osemnásť rok veku, čím nadobudla plnú spôsobilosť na právne úkony. V čase podpisu zmluvy dňa 5. 5. 2014 o 12.42 hodine bola už žalovaná plne spôsobilá na právne úkony.

25. Súd taktiež nemal v spore preukázanú existenciu omylu vo vôle žalovanej pri uzatváraní zmluvy, ktorá by mala za následok neplatnosť uzavretej zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Na platnosť právneho úkonu z hľadiska náležitostí vôle je nevyhnutné, aby vôľa konajúceho subjektu bola skutočne daná, vážna, slobodná a bezomylná. Omyl vo vôle vzniká v dôsledku nesprávnej alebo nedostatočnej predstavy o právnych následkoch, ktoré nastanú z právneho úkonu. Nie každý omyl vo vôle však má za následok neplatnosť právneho úkonu. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo 192/2008: „Právna podstata omylu spočíva v tom, že konajúci mal nesprávnu, resp. nedostatočnú predstavu o právnych účinkoch úkonu. Omyl vo vôle je právne významný (má za následok neplatnosť právneho úkonu) len vtedy, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá bola pre právny úkon rozhodujúca, resp. podstatná a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť v čase právneho úkonu. Omyl je pri právnom úkone rozhodujúci,

resp. podstatný, ak sa týka právneho dôvodu alebo inej skutočnosti, ktorá bola pre uskutočnenie právneho úkonu podľa prejavenej vôle rozhodujúca. Právne následky omylu sú teda spojené len s určitým kvalifikovaným (právne významným) omylom.“ Navyššie, omyl spôsobuje neplatnosť právneho úkonu len v prípade, ak sa jedná o omyl ospravedlniteľný. Podľa rozsudku Najvyššieho soudu České republiky, sp. zn. 26Cdo 1931/2013: „Podľa právnej teórie aj súdnej praxe sa však konajúca osoba môže účinne dovolať podstatného omylu vyvolaného osobou, ktorej bol právny úkon určený, len ak ide o tzv. ospravedlniteľný omyl.“ Ospravedlniteľným omylom sa podľa ustálenej súdnej praxe (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/59/2017, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/147/2016) rozumie omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že mýliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého požadovať. Žalovaná v podanom odvolaní tvrdila, že mala byť uvedená do omylu treťou osobou (otcom dieťaťa, o ktoré sa starala) v otázke platenia za poskytované elektronické služby, keď uvedená osoba mala nielen kúpiť mobilný telefón, ale súčasne aj platiť cenu za poskytnuté služby žalobcovi. Žalovaná však v spore nepreukázala (ani netvrdila), že žalobca ako osoba, ktorej bol právny úkon určený, omyl v otázke osoby povinnej platiť cenu za poskytnuté služby vyvolal alebo o ňom vedel, čo je podmienkou pre účinné dovolanie sa neplatnosti právneho úkonu z dôvodu podstatného omylu. Rovnako žalovaná netvrdila, ani nepreukázala, že tvrdený omyl žalobca vyvolal úmyselne. Žalovanou tvrdené dojednanie s treťou osobou ohľadne úhrad za žalobcom poskytnuté služby nespôsobuje žiadne právne následky vo vzťahu ku záväzku, ktorý si žalovaná dojednala so žalobcom. Navyššie, právne následky v podobe neplatnosti právneho úkonu spôsobuje len tzv. ospravedlniteľný omyl. Žalovaná sa v zmluve o poskytovaní služieb, v spojení so všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb a v dodatku ku zmluve zaviazala platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka. Ak teda žalovaná podpísala zmluvu, ako aj dodatok ku zmluve, postupujúc s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú bolo možné so zreteľom na okolnosti uvedeného prípadu od nej požadovať, musela nadobudnúť vedomosť o tom, že zo zmluvy jej vyplýva záväzok platiť žalobcovi cenu za poskytnuté služby. V zmluve, aj v dodatku ku zmluve, bola žalovaná jednoznačne označená ako účastník, vstupujúci do zmluvného vzťahu so žalobcom, preto jej muselo byť zrejmé, že za poskytnuté služby bude povinná platiť dojednanú cenu. V tejto súvislosti súd uvádza, že bez vplyvu na právne posúdenie veci je žalovanou uvedené tvrdenie, že v čase podpisu zmluvy bola vo veku blízkom veku mladistvých, nakoľko bola plne spôsobilá na právne úkony, a tým aj spôsobilá posúdiť následky podpisu zmluvy na úrovni bežného spotrebiteľa (najmä vo vzťahu k povinnosti uhrádzať cenu za poskytnuté služby). Rovnako bez významu na právne posúdenie veci je žalovanou tvrdená skutočnosť, že telefón používala minimálne a následne jej ho osoba, ktorej sa starala o dieťa, vzala. Zmluvný vzťah vznikol medzi žalobcom a žalovanou, preto bola bez vplyvu na právne postavenie žalobcu (jeho právo na úhradu ceny za poskytnuté služby od žalovanej) skutočnosť, že žalovaná umožnila používať mobilné zariadenie tretej osobe.

26. Nakoľko žalobca počas trvania zmluvného vzťahu zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb žalovanej poskytoval dojednané služby, vznikla žalovanej povinnosť za uvedené služby platiť. Žalovaná neuhradila žalobcovi za poskytnuté služby na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb za služby poskytnuté v období od 7. 5. 2014 do 12. 7. 2014, vrátane aktivačného poplatku za prechod z Primy, ktorý bol individuálne dojednaný v dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb, spolu 118,29 eura, fakturovaných faktúrami čísla: 2239885377 a 2243687689. Súd preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 118,29 eura.

27. Nakoľko žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne, ktorý nebol vyšší ako výška úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, zo sumy nezaplatených služieb 118,29 eura, tak ako si uplatnil v žalobe, t. j. od 3. 10. 2014 do zaplatenia, počnúc dňom nasledujúcim po dni určenom na plnenie v pokuse o pokonávku.

28. Súd nevykonal dôkaz navrhovaný žalovanou, a to výsluch osoby, ktorá, podľa tvrdení žalovanej, mala uhrádzať cenu za poskytnuté služby žalobcovi, nakoľko jej výsluch by bol bez vplyvu na právne posúdenie veci, jeho vykonanie by preto bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Vzhľadom na vyššie uvedenú právnu argumentáciu by totiž aj v prípade preukázania, že uvedená osoba prisľúbila žalovanej uhrádzať cenu za poskytnuté služby žalobcovi, bola uvedená skutočnosť bez vplyvu na záväzky vyplývajúce žalovanej zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb voči žalobcovi.

29. Už len okrajom súd k argumentácii žalovanej v podanom odvolaní, že nemá prostriedky na úhradu žalovanej sumy, uvádza, že žalovaná svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázala, najmä nepreukázala svoje príjmové, výdavkové a majetkové pomery, ktoré by prípadne odôvodňovali povolenie splácania priznaného plnenia v splátkach v zmysle zákonného ustanovenia § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku. Navyše, výška priznaného plnenia by povolenie splácania priznaného plnenia v splátkach neodôvodňovala, nakoľko je veľmi nízka.

30. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd priznal v spore úspešnejšej žalovanej pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalovanej v spore predstavoval 190,71 eura (v časti, v ktorej bola žaloba rozsudkom zo dňa 27. 6. 2016 zamietnutá), čo v percentuálnom vyjadrení činí 61,7 %, jej neúspech 118,29 eura, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 38,3 %. Pomer úspechu a neúspechu žalovanej potom predstavoval 23,4 % (61,7 % - 38,3 %). Súd preto priznal žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 23,4 %. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.